

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

12 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Plămădeală Ghenadie
Judecători – Mardari Dumitru, Pitic Mariana
Cobăneanu Ala, Bejenaru Iurie

Judecând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Țurcanu Svetlana*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2021, în cauza penală de învinuire a lui

Poleacovschi Simion xxxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxx,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 248 alin. (5), lit. b), d) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 23.08.2018 - 07.09.2018;
instanța de apel: 27.09.2018 - 20.11.2018;
instanța de recurs: 01.03.2019 - 12.11.2019;
instanța de apel: 02.01.2020 - 10.03.2020;
instanța de recurs: 29.07.2020 - 20.10.2020;
instanța de apel: 20.11.2020 - 20.12.2021;
instanța de recurs: 20.04.2022 - 12.12.2022.

Asupra motivelor recursului ordinar, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești, sediul Central din 07 septembrie 2018, *Poleacovschi Simion xxxxx* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 248 alin. (5), lit. b) Cod penal, și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen - **4** ani și **6** luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui *Poleacovschi Simion* pe un termen de probă - **4** ani, cu obligarea acestuia ca în termenul de probă stabilit, să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent și să fie supus monitorizării electronice pe o perioadă - **8** luni, dispunându-se neexecutarea pedepsei aplicate dacă în termenul de probă

fixat, Poleacovschi Simion nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii și a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Poleacovschi Simion, urmărind scopul comiterii infracțiunii de contrabandă, în perioada lunii martie 2016, fiind în înțelegere prealabilă, de comun acord și împreună cu cet. *Balan Alexei* și alte persoane nestabilite până la moment de organul de urmărire penală, a elaborat un plan criminal în vederea trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, prin nedeclarare și tănuire de la controlul vamal.

Astfel, în perioada zilei de 24 martie 2016, cet. Poleacovschi Simion, în timp ce se afla pe teritoriului Republicii Moldova cu auto-marfarul de model „Scania R124LA” cu numere de înmatriculare CIO 360 și semiremorca cu numere de înmatriculare XXXXX, acționând prin participație complexă, în calitate de autor, pentru trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, a primit de la persoane neidentificate până la moment de organul de urmărire penală produse anabolizante (substanțe dopante) în asortiment în cantitate de 32500 comprimate și 960 flacoane cu diferite denumiri, pe care le-a ascuns camuflat în locuri special adaptate pentru a nu fi depistate în cabina șoferului sub pat, sub scaune și în lada de scule.

În aceste condiții, cet. Poleacovschi Simion, la 24.03.2016, aproximativ la ora 21:16, urmărind scopul trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor în proporții mari, prin nedeclarare, acționând întru realizarea intențiilor sale infracționale, s-a prezentat în postul vamal „Leușeni” (auto) pe sensul „Ieșire” din Republica Moldova, aflându-se în calitate de șofer auto marfarul de model „Scania R124LA” cu numere a înmatriculare XXXXX și semiremorca cu numere de înmatriculare XXXXX, transportând camuflat și nedeclarând mărfuri după cum urmează: 90 de flacoane a câte 100 mg a Testosterone propionate cu valoarea în vamă la export în mărime totală de 7200 lei. 220 de flacoane a câte 250 mg de Testosterone enantate cu valoarea în vamă la export în mărime totală de 22000 lei. 40 de flacoane a câte 500 mg de Testosterone mix cu valoarea în vami m export în mărime totală de 30854,8 lei, 100 de flacoane a câte 100 mg de Tremboloncacetate cu valoarea în vamă la export în mărime totală de 48964 lei, 50 de flacoane a câte 200 mg de Trembolone enantate cu valoarea în vamă la export în mărime totală de 44996.5 lei, 200 de flacoane a câte 100 mg de Methanolone enantate cu valoarea în vamă la export în mărime totală de 11419,4 lei. 40 de flacoane a câte 300 mg de Nandrolone decanoate cu valoarea în vamă la export în mărime totală de 2798 lei; 20 de flacoane a câte 300 mg de Boldenone undecylenate cu valoarea în vamă la export în mărime totală de 4051,2 lei; 31 de flacoane a câte 200 mg de Testosterone cypionate cu valoarea în vamă la export în mărime totală de 4500 lei, 300 de flacoane a câte 500 mg de Pharmatropin 10 UI cu valoarea în vamă la export în mărime totală de 94464 lei; 30 de flacoane a câte 50 mg de Stanazolol cu valoarea în vamă la export în mărime totală de 12276,6 lei; 5000 de comprimate a câte 10 mg de Stanazolol cu valoarea în vamă la export în mărime totală de 20000 lei; 5000 de comprimate a câte 10 mg de Methandienone cu valoarea în vamă la export în mărime totală de 20000 lei; 500 de comprimate a câte 15 mg de Sibutramine ca valoarea în vamă la export în mărime totală de 14500 lei; 1000 de comprimate a câte 50 mg de

Mesterozole cu valoarea în vamă la export în mărime totală de 19700 lei; 2000 de comprimate a câte 1 mg de Anastrozole cu valoarea în vamă la export în mărime totală de 159800 lei; 2000 de comprimate a câte 50 mg de Trnodothyronine cu valoarea în vamă în export în mărime totală de 35740 lei; 2000 de comprimate a câte 10 mg de Turinabolos ca valoarea în vamă la export în mărime totală de 12020 lei; 15000 de comprimate a câte 10 mg de Oxandrolone cu valoarea în vamă la export în mărime totală de 149850 lei; în total 32500 comprimate și 960 flacoane, valoarea în vamă totală a cărora constituie suma de 725 734, 50 lei și care depășește 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate, pe care le-a trecut peste frontiera vamală a Republicii Moldova aproximativ la orele 21:50.

Ulterior, după trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova și până la înfățișarea în fața autorităților vamale ale României din Punctul de Trecere a Frontierei „Albita” în rezultatul înțelegerii prealabile avute anterior, cet. Poleacovschi Simion i-a cedat locul de șofer lui Balan Alexei, el rămânând în mijlocul de transport menționat în calitate de pasager.

Astfel, la 24.03.2016, orele 22:15, Poleacovschi Simion, aflându-se deja în calitate de pasager în auto marfarul de model „Scania R124LA” cu numere de înmatriculare XXXXX și semiremorca cu numere de înmatriculare XXXXX, continuându-și intențiile criminale, împreună cu șoferul Balan Alexei, s-a prezentat la Punctul de Trecere a Frontiere „Albița”, prin care avea intenția de a introduce pe teritoriul României a produselor anabolizante menționate supra fără a le declara controlului vamal, însă din motive independente de voința sa nu a reușit să-și ducă până la capăt intențiile sale criminale din motivul că în rezultatul efectuării controlului fizic al unității de transport, de către colaboratorii vamali ai României au fost depistate și ridicate mărfurile menționate.

Acțiunile inculpatului *Poleacovschi Simion*, în drept, au fost încadrate juridic în baza art. 42 alin. (2), 248 alin. (5), lit. b) Cod penal, conform indicilor calificativi - „contrabanda, adică *trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, tăinuindu-le de controlul vamal prin ascundere în locuri special pregătite în acest scop și prin nedeclarare, săvârșită de mai multe persoane*”.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. Procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, *Roșu Sergiu*, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă confiscarea de la inculpat în favoarea statului a sumei de 725 734,50 lei, ceea ce constituie contravaloarea bunurilor rezultate din săvârșirea infracțiunii.

În argumentarea apelului partea acuzării a invocat că sentința primei instanțe este neîntemeiată sub aspectul respingerii solicitării acuzatorului de stat privind confiscarea specială și că soluția instanței contravine normelor penale și procesual penale în vigoare.

Produsele anabolizante menționate în actul de acuzare, sunt bunuri rezultate din infracțiunea de contrabandă și se supun confiscării speciale, iar în cazul lipsei acestora se confiscă contravaloarea acestora ce constituie suma de 725734.50 lei.

3.2. Avocatul *Ionaș Gheorghe* în numele inculpatului a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri,

potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care să fie exclusă obligația inculpatului de a fi supus monitorizării electronice pe o perioadă de 8 luni și să fie excluse expresiile ce vizează vinovăția, participarea și complicitatea lui Balan Alexei la comiterea infracțiunii incriminate lui Poleacovschi Simion.

Excluderea tuturor expresiilor constatate de instanța de fond ce vizează vinovăția, participarea și complicitatea lui Balan Alexei la comiterea infracțiunii incriminate lui Poleacovschi Simion

În argumentarea apelului declarat, partea apărării a invocat că, instanța de fond nu era în drept de a constata că inculpatul a acționat prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Balan Alexei, or cauza penală în privința ultimului a fost disjunctată într-o procedură separată, iar la momentul de față aceasta se află în faza de urmărire penală.

Acuzatorul de stat a solicitat instanței de fond aplicarea față de inculpat a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu suspendarea pedepsei numite pe un termen de probă de 2 ani. Contrar însă solicitării acuzatorului, instanța de fond a stabilit inculpatului o pedeapsă mai aspră sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, 6 luni cu suspendarea pedepsei numite pe un termen de probă de 4 ani și monitorizarea electronică pe o perioadă de 8 luni.

De asemenea, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont de căința sinceră, comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, vârstă înaintată (62 ani), caracteristica pozitivă la locul de trai și lipsa circumstanțelor agravante.

4. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2018, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de caracterul relațiilor sociale împotriva cărora a fost îndreptată acțiunea inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de rolul inculpatului la comiterea acesteia, de persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv la locul de trai, anterior nu a fost judecat, că are o vârstă înaintată, este la prima abatere de ordin penal, de comportamentul de după comiterea infracțiunii, circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost reținute și-a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Astfel, corect a conchis că corectarea inculpatului poate fi atinsă prin aplicarea față de acesta a unei pedepse sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune, cu punerea lui sub monitorizare electronică pe o perioadă de 8 luni, fiind o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise.

Solicitarea privind confiscarea sumei de 725 734,50 lei a fost apreciată ca neîntemeiată, or, în cauza penală nu există bunuri, obiecte sau valori recunoscute în calitate de corpuri delictive, în conformitate cu prevederile art. 158 Cod de procedură penală, care ar putea fi supuse confiscării în temeiul art. 106 Cod penal. Mai mult, bunurile la care se face referire, trecute de către inculpat peste frontiera vamală a Republicii

Moldova, au fost supuse confiscării speciale de către autoritățile competente ale României în volum deplin.

5. Decizia instanței de apel din 20 noiembrie 2018, a fost contestată cu recurs ordinar de către procurorul *Scutelnic Cătălin* și avocatul *Ionaș Gheorghe* în numele inculpatului.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 noiembrie 2019, *a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar al avocatului declarat în numele inculpatului.*

A fost admis recursul ordinar al procurorului, casată decizia, în partea soluției cu privire la confiscarea specială, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, dispozițiile deciziei atacate au fost menținute.

6.1. Instanța de recurs a statuat că, instanța de apel a omis să se expună asupra argumentelor procurorului-apelant cu referire la solicitarea încasării contravalorii bunurilor ce au servit obiectul contrabandei.

Astfel, deși instanțele de fond au constatat ca fiind dovedit faptul trecerii prin contrabandă a bunurilor indicate în actul de învinuire și valoarea în vamă a acestora, în sumă de 725734,50 lei, nu au motivat solicitarea privind confiscarea specială a acestei sume în beneficiul statului, ne fiind astfel abordate complet cele stipulate la art. 106 Cod penal și 162 Cod de procedură penală, luând în considerație și prevederile art. 11 Cod penal, întrucât anume inculpatul Poleacovschi Simion este judecat pentru fraudarea hotarelor Republicii Moldova și nu a României, speței urmând a fi aplicată anume legislația națională în pofida concluziilor instanțelor de fond că bunurile au fost confiscate de către autoritatea competentă din România.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2020, a fost admis apelul procurorului, casată sentință în partea confiscării speciale și pronunțată o nouă hotărâre, prin care s-a dispus confiscarea din contul inculpatului în beneficiul Statului suma - 725734,50 lei – contravaloarea bunurilor rezultate din săvârșirea infracțiunii.

7.1 Instanța de apel, ținând cont de limitele dispuse rejudecării, și-a motivat concluziile prin următoarele:

Conform prevederilor art. 106 Cod penal confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sânt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru al răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale; f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

Potrivit prevederilor art. 158 Cod de procedură penală, corpuri delictive sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeieri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea

răspunderii penale. Obiectul se recunoaște drept corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată și se anexează la dosar.

La caz, deși n-au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive, careva bunuri, obiecte sau valori în conformitate cu prevederile art. 158 Cod de procedură penală, prima instanță priplit a respins cererea acuzatorului de stat privind confiscarea specială a sumei 725 734,50 lei, ce constituie contravaloarea bunurilor rezultate din săvârșirea infracțiunii or, Poleacovschi Simion a fost condamnat pentru trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, prin nedeclarare și tăinuire de la controlul vamal și a cărei comitere este recunoscută de către inculpat.

Astfel, potrivit procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. 90 din 25.03.2016 și decizia de atragere la răspundere contravențională în baza art. 653 alin. (2) din HG 707/2006 de către autoritatea competentă a României a fost atras la răspundere contravențională Balan Alexei și nicidecum Poleacovschi Simion, or, conținutul acestui act cuprinde dispoziția de sancționare pentru o altă faptă și în privința altei persoane decât cea imputată inculpatului în prezenta cauză penală.

Confiscarea specială nu este o sancțiune, dar una din măsurile de siguranță prevăzută la art. 98 alin. (2), lit. d) Cod penal.

Respectiv, este necesar de a fi supuse confiscării speciale, în condițiile art. 106 alin. (1) și (2), lit. b) Cod penal, de la Poleacovschi Simion în beneficiul Statului, suma de 725 734,50 lei, ce constituie contravaloarea bunurilor rezultate din săvârșirea infracțiunii.

8. Recurs ordinar a declarat avocatul *Ionaș Gheorghe* în numele inculpatului, motivând că, instanța de apel nu a examinat chestiunea cu privire la dubla confiscare a obiectelor infracțiunii, or potrivit procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. 90 și adevărului de reținere a bunurilor nr. 697 din 25.03.2016, se atestă că bunurile incluse în actul de învinuire a inculpatului au fost supuse confiscării de către autoritățile competente ale României (f. d. 76-78, vol. I).

Mai mult, în actul de învinuire se indică că infracțiunea de contrabandă a fost comisă de Poleacovschi Simion împreună cu Balan Alexei și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, cu toate acestea a fost dispusă încasarea contravalorii bunurilor trecute prin contrabandă doar din contul inculpatului, fără a ține cont de respectarea dreptului la proprietate a ultimului.

Drept urmare, s-a solicitat admiterea recursului, casarea totală a deciziei și menținerea sentinței pe motiv că apelul procurorului a fost greșit admis.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 20 octombrie 2020, recursul ordinar a fost admis, casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a notat că obiect de studiu în instanța de apel și cea de recurs este chestiunea cu privire la confiscarea specială a contravalorii bunurilor rezultate din săvârșirea infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei penale bunurile trecute peste frontiera vamală a Republicii Moldova prin contrabandă de către Poleacovschi Simion

au fost confiscate de către autoritățile române în procesul documentării contravenției reținute a fi săvârșită de către Balan Alexei (f. d. 76-78, vol. I).

Prima instanță și-a motivat soluția de respingere a cerinței acuzării de confiscare specială a contravalorii bunurilor trecute peste frontiera vamală a Republicii Moldova prin contrabandă de către Poleacovschi Simion, împreună cu alte persoane în privința cărora urmărirea penală a fost disjunctă, prin faptul că bunurile au fost confiscate de către autoritățile române în procesul documentării contravenției reținute a fi săvârșită de către Balan Alexei și că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 106 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel, rejudecând apelul acuzării, a indicat că inculpatul este persoana ce a trecut peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin contrabandă, produse anabolizante, a căror valoare în vamă constituie - 725 734, 50 lei, și că actele parvenite de la autoritățile române se referă la o altă faptă și în privința altei persoane, decât inculpatul.

Această concluzie nu a putut fi preluată de instanța de recurs ordinar, deoarece nu conține motivarea prin prisma întrunirii condițiilor obligatorii prevăzute de norma penală și anume că produsele anabolizante trecute prin contrabandă de către Poleacovschi Simion nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, iar în lumina jurisprudenței CtEDO, constatările primei instanțe, dacă nu sunt dezbătute de instanța ierarhic-superioară, trebuie considerate ca fapte stabilite (hotărârea CtEDO Grădinar versus Republica Moldova).

De asemenea, potrivit art. 229² alin. (2) Cod de procedură penală în cazul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 248 Cod penal organul de urmărire penală dispune, prin delegație, Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale urmărirea bunurilor infracționale, acumularea probelor cu privire la acestea, în condițiile art. 258.

Din cercetarea materialelor cauzei penale rezultă că acuzarea nu a prezentat probe despre inițierea procesului de recuperare a bunurilor în conformitate cu prevederile din Partea Generală, Titlu VII, Capitolul III, Secțiunea 1, Cod de procedură penală și rezultatul acestui proces, pentru a putea concluziona că speței îi sunt aplicabile prevederile art. 106 alin. (1) Cod penal și dispunerea confiscării speciale a contravalorii bunurilor.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2021 apelul declarat de procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, *Roșu Sergiu*, împotriva sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Central) din 07 septembrie 2018 în cauza penală de învinuire a lui **Poleacovschi Simion Grigore** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (1), art. 248 alin. (5), lit. b) și d) Cod Penal, **a fost respins ca fiind nefondat**, menținând fără modificări hotărârea atacată.

10.1. Pentru a se pronunța în sensul dat, examinând sentință atacată prin prisma motivelor de apel formulate, audiind părțile, cercetând materialele cauzei penale, instanța de apel a considerat necesar *„de a admite apelul declarat procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Sergiu Rosu împotriva sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Central) din 07 septembrie 2018, în partea chestiunii cu privire la confiscarea specială a contravalorii bunurilor rezultate din săvârșirea infracțiunii”* reieșind din următoarele considerente:

Potrivit procesului - penal de constatare și sancționare a

contravențiilor nr. 90 din 25.03.2016 și deciziei de atragere la răspundere contravențională a lui Balan Alexei în baza art. 653 alin. (2) din HG 707/2006 de către autoritatea competentă a României (f. d. 76-78 Vol. I), bunurile constatate ca fiind trecute de către Poleacovschi Simion peste frontiera vamală a Republicii Moldova prin nedeclarare și tănuire de la controlul vamal la data de 24.03.2018 au fost supuse confiscării speciale de către autoritățile competente ale României în volum deplin.

Deci, reieșind din materialele cauzei penale bunurile trecute peste frontiera vamală a Republicii Moldova prin contrabandă de către Poleacovschi Simion au fost confiscate de către autoritățile române în procesul documentării contravenției reținute a fi săvârșită de către Balan Alexei.

Totodată, instanța de apel a considerat că prima instanță și-a motivat soluția de respingere a cerinței acuzării de confiscare specială a contravalorii bunurilor trecute peste frontiera vamală a Republicii Moldova prin contrabandă de către Poleacovschi Simion, împreună cu alte persoane, în privința cărora urmărirea penală a fost disjunctă, prin faptul că bunurile au fost confiscate de către autoritățile române în procesul documentării contravenției reținute a fi săvârșită de către Balan Alexei și că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 106 alin. (1) Cod penal. Or, potrivit aceluiași articol, contravaloarea bunurilor rezultate din comiterea infracțiunii de contrabandă poate fi confiscată numai în cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate.

La fel, potrivit art. 229² alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 248 Cod penal organul de urmărire penală dispune, prin delegație, Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale urmărirea bunurilor infracționale, acumularea probelor cu privire la acestea, în condițiile art. 258.

Subsidiar, din cercetarea materialelor cauzei penale, rezultă că acuzarea nu a prezentat probe despre inițierea procesului de recuperare a bunurilor în conformitate cu prevederile din Partea Generală, Titlu VII, Capitolul III, Secțiunea 1, Cod de procedură penală și rezultatul acestui proces, pentru a putea concluziona că speței îi sunt aplicabile prevederile art. 106 alin. (1) Cod penal și dispunerea confiscării speciale a contravalorii bunurilor.

Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod procedură penală, instanța de apel a respins apelul declarat de procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Sergiu Roșu împotriva sentinței Judecătorei Hincești (sediul Central) din 07 septembrie 2018.

11. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel din 20 decembrie 2021 este contestată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Țurcanu Svetlana*, care invocând temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, în partea soluției pronunțate pe marginea chestiunii privind confiscarea specială, și cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

11.1 În susținerea recursului, acuzatorul de stat afirmă că, în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor de către procuror și a ajuns la concluzia de menținere a sentinței contestate în

partea confiscării speciale, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii.

Astfel, consideră recurentul că, instanța de apel în cadrul examinării cauzei și emiterii hotărârii nu a luat în considerație faptul, că potrivit art. 106 alin. (1) Cod penal *confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor (inclusiv a valorilor valutare) utilizate la săvârșirea infracțiunilor sau rezultate din infracțiuni. In cazul în care bunurile utilizate la săvârșirea infracțiunilor sau rezultate din infracțiuni nu mai există sau nu se găsesc, se confiscă contravaloarea acestora.*

Conform art. 106 alin. (3) Cod penal, *confiscarea specială se aplică persoanelor care au comis fapte prevăzute de prezentul Cod. Pot fi supuse confiscării speciale și bunurile menționate la alin.(2), dar care aparțin altor persoane și care le-au acceptat știind despre dobândirea ilegală a acestor bunuri.*

Confiscarea specială este o măsură de siguranță de drept penal cu caracter patrimonial, care constă trecerea în patrimoniului Statului, a unor bunuri sau valori care au servit la săvârșirea faptei penale sau au rezultat din săvârșirea acesteia, ori sunt deținute contrar legii.

Totodată, se afirmă ca fiind lipsită de suport juridic soluția instanței privind neaplicarea confiscării speciale, or potrivit prevederilor pct.6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție, privind practica aplicării de către instanțele de judecată a dispozițiilor legale referitoare la confiscarea averii, bunuri rezultate din infracțiune constituie, orice avantaj economic obținut în urma săvârșirii infracțiunilor penale.

Prin condamnarea inculpatului Poleacovschi Simion, instanța de judecată a constatat dovedită vinovăția dânsului și totodată dovedit faptul trecerii prin contrabandă a bunurilor indicate în actul de învinuire, precum și dovedită valoarea în vamă totală a cărora constituie suma de 725 734,50 lei.

În asemenea circumstanțe, instanțele de judecată au constatat că bunurile ce au fost trecute prin contrabandă de către Poleacovschi Simion au constituit acel obiect material al infracțiunii, în sensul componentei de infracțiune prevăzute la art. 248 Cod penal.

Prin urmare, mărfurile și obiectele care constituie obiectul contrabandei fiind corpuri delictive, pot fi confiscate în beneficiul statului conform art. 46 alin. (4) din Constituție, art. 106 Cod penal și art. 162 Cod de procedură penală.

În o altă ordine de idei, acuzarea atestă că instanțele de judecată au omis caracterul imperativ al dispoziției art. 106 alin. (2) Cod penal, or conform normei citate, în situația în care se indică în norma legală că *”sânt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare)”*, confiscarea specială constituie o obligație a instanței a fi aplicată și nu este un drept ce ar fi lăsat de legislator la discreția instanțelor de judecată.

Prin urmare, instanța de apel, urma să constate că soluția instanței de fond, prin care a fost respinsă solicitarea procurorului referitor la cele expuse contravine normelor penale și procesual penale în vigoare.

Instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 12 din Convenția Națiunilor Unite care recunoaște posibilitatea confiscării bunurilor obținute din infracțiuni, precum și confiscarea proprietății, a echipamentelor și a altor mijloace utilizate sau menite a fi utilizate în vederea comiterii

infracțiunii.

Concluzionând cele mai sus expuse, acuzarea consideră că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în apel, din ce reiese că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce echivalează conform prevederilor art. 435 Cod de procedură penală cu nerezolvarea fondului apelului, din care considerente decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel.

12. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente:

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit constată că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal lărgit atestă că recurentul invocând dezacordul cu soluția instanței de apel în partea neaplicării prevederilor art. 106 Cod penal în privința inculpatului, critică decizia instanței de apel prin prisma temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de prima instanță și de apel în cazurile când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau instanța a admis o eroare gravă de fapt.*

Din conținutul recursului declarat, Colegiul lărgit atestă că, partea acuzării este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică

decizia instanței de apel, în partea ce ține de neaplicarea prevederilor art. 106 Cod penal.

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel prin prisma argumentelor invocate, atestă că instanța de apel, la judecarea cauzei nu a pătruns în esența prevederilor art. 106 Cod penal și nu a clarificat aspectele de fapt și de drept, ridicate spre soluționare, inclusiv în raport cu argumentele primei instanțe, fapt care determinat adoptarea unei decizii nemotivate.

În aceeași ordine de constatări, instanța de recurs reiterează că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil, iar potrivit considerentelor CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznețov și alții c. Rusiei (2007) § 85).

Colegiul lărgit notează că, pentru a demonstra că părțile au fost auzite în prezenta cauză, instanța de apel urmează să dea răspunsuri argumentate în hotărârea sa asupra aspectelor importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform prevederilor art.106 alin.(1) și alin.(2) Cod penal, *confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. (2) Sânt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni: b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri: c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor: e) deținute contrar dispozițiilor legale: f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri: g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.*

Potrivit pct. 20 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.5 din 24 decembrie 2010 și Hotărârea de modificare și completare nr. 40 din 18 decembrie 2017 privind practica judiciară în cauzele referitoare la contrabandă, eschivarea de la achitarea plăților vamale și contravențiile vamale: *„mărfurile și obiectele care constituie obiectul contrabandei sau al contravenției vamale, prevăzute în alin. (10) și (12) ale art. 287 Cod contravențional, precum și mijloacele de transport și alte mijloace destinate, folosite pentru transportarea sau tănuirea acestora și recunoscute drept instrumente ale infracțiunii, fiind corpuri delictive, pot fi confiscate în beneficiul statului conform art. 46 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, art. 106 Cod penal și art. 162 Cod de procedură penală. Confiscarea specială se aplică persoanelor care au comis contrabanda”.*

Reieșind din materialele cauzei se constată că, instanțele de fond au constatat cu certitudine dovedit faptul că, inculpatul *Poleacovschi Simion* a trecut peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin nedeclarare și tănuire de la controlul vamal, a bunurilor indicate în actul de învinuire, în total: *32500 comprimate și 960 flacoane*, valoarea cărora în vamă, potrivit *Raportului Secției venituri și valoare în vamă a biroului vamal Chișinău*, parvenit cu scrisoarea de însoțire nr. 5284 din 05.09.2016 (f. d. 123-126 vol. I) constituia suma 725734, 50 lei, valoare ce depășește 100 de salarii

medii lunare pe economie prognozate, bunuri rezultate din săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 248 alin. (5), lit. b), d) Cod penal.

Totodată, la caz este cert constatat faptul că, obiectul material al infracțiunii îl constituie produsele anabolizante (substanțe dopante) în cantitate de 32500 comprimate și 960 flacoane (indicate în actul de învinuire), au fost transportate ilegal peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin postul vamal „Leușeni” (auto) pe sensul „Ieșire” din Republica Moldova de către Poleacovschi Simion, fapt recunoscut nemijlocit și de către inculpat (f. d. 158-159 vol. II). Ulterior după trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova, Poleacovschi Simion prin înțelegere prealabilă, cedând locul de șofer lui Balan Alexei, dânsul rămânând în mijlocul de transport menționat în calitate de pasager, au introdus în România prin punctul de trece a frontierei Albița produsele anabolizante menționate în valoare de 725734, 50 lei.

Prin urmare, în prezenta cauză penală s-a stabilit că bunurile indicate au fost trecute prin contrabandă peste frontiera vamală a Republicii Moldova anume de către Poleacovschi Simion și au constituit acel obiect material al infracțiunii, în sensul componentei de infracțiune prevăzut de art. 248 Cod penal.

Mai mult ca atât, este evident că în urma scoaterii bunurilor prin contrabandă de pe teritoriul Statului, inculpatul Poleacovschi Simion și-a realizat interesul material, adică acțiunile ilegale au generat venituri în afara circuitului legal.

Respectiv, Colegiul penal lărgit consideră că deși instanța de apel a constatat ca fiind dovedit faptul trecerii prin contrabandă a bunurilor indicate în actul de învinuire și valoarea în vamă a acestora, în sumă de 725734,50 lei, nu a indicat în decizia emisă care anume circumstanțe concrete, nu i-au permis *de a clarifica obiectiv* soluționarea încasării sumei de 725 734,50 lei - contravaloarea bunurilor scoase prin contrabandă de pe teritoriul Republicii Moldova de către Poleacovschi Simion în conformitate cu prevederile art. 106 Cod de procedură penală.

În atare circumstanțe, nu poate fi acceptat argumentul instanței de apel care a fost reținut la respingerea solicitării procurorului de a confisca de la inculpat în contul Statului a sumei de 725734, 50 lei, deoarece „*potrivit art. 229² alin. (2) Cod de procedură penală în cazul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 248 Cod penal organul de urmărire penală dispune, prin delegație, Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale urmărirea bunurilor infracționale, acumularea probelor cu privire la acestea, în condițiile art. 258. Din cercetarea materialelor cauzei penale rezultă că acuzarea nu a prezentat probe despre inițierea procesului de recuperare a bunurilor în conformitate cu prevederile din Partea Generală, Titlu VII, Capitolul III, Secțiunea 1, Cod de procedură penală și rezultatul acestui proces, pentru a putea concluziona că speței îi sunt aplicabile prevederile art. 106 alin. (1) Cod penal și dispunerea confiscării speciale a contravalorii bunurilor*”. Or, potrivit procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. 90 din 25.03.2016 și deciziei de atragere la răspundere contravențională a lui Balan Alexei în baza art. 653 alin. (2) din HG 707/2006 de către autoritatea competentă a României, se atestă că bunurile constatate au fost supuse confiscării speciale de către autoritățile competente ale României în volum deplin (f. d. 76-78 Vol. I), respectiv la caz

nu sunt aplicabile prevederile art. 229² alin. (2) Cod de procedură penală.

Prin urmare, confiscarea specială a bunurilor ce au constituit obiect al contrabandei de către autoritățile competente ale României în privința lui Balan Alexei, nu constituie temei legal de neaplicare a prevederilor art. 106 Cod penal, or, în prezenta cauză penală Poleacovschi Simion a fost judecat pentru fraudarea hotarelor Republicii Moldova și nu a frontierei României și deci, în prezenta cauză penală, el nu poartă răspundere pentru fapta comisă deja pe teritoriul altui stat, ne fiind astfel abordate complet cele stipulate la art.106 Cod penal și art. 162 Cod de procedură penală, luând în considerație și prevederile art. 11 Cod penal.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile Legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este întemeiat.

De asemenea, Colegiul penal din partea descriptivă a deciziei constată că instanța de apel în pct. 6, menționează că „...instanța de apel a considerat necesar de a admite apelul declarat procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Sergiu Roșu împotriva sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Central) din 07 septembrie 2018, în partea chestiunii cu privire la confiscarea specială a contravalorii bunurilor rezultate din săvârșirea infracțiunii reieșind din următoarele considerente...” (f. d. 122 vol. III). Ulterior, făcând o concluzie asupra considerentelor formulate în decizia adoptată, în pct.9 conchide că „...pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 415 alin. (1), pct. 1) lit. c) Cod procedură penală, instanța de apel a respins apelul declarat de procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Sergiu Roșu împotriva sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Central) din 07 septembrie 2018” – soluția dată fiind preluată și în partea dispozitivă a deciziei instanței de apel (f. d. 124 vol. III).

Constatările instanței de apel reținute *supra*, demonstrează o poziție incertă a instanței la soluționarea fondului cauzei, ceea ce creează confuzii asupra soluției adoptate, iar o asemenea hotărâre nu poate fi menținută de către instanța ierarhic superioară.

Generalizând cele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit constată că la caz și-au găsit confirmare temeiurile invocate de recurent și prevăzute în art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, adică instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În acest context, la rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlătore erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

12. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1), pct. 2), lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Turcanu Svetlana*.

Se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Poleacovschi Simion** ~~XXXXXX~~ și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la 16 februarie 2023.

Președinte

Plămădeală Ghenadie

Judecători

Mardari Dumitru

Pitic Mariana

Cobăneanu Ala

Bejenaru Iurie